

DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

TEKST VAN J. SCHOONJANS

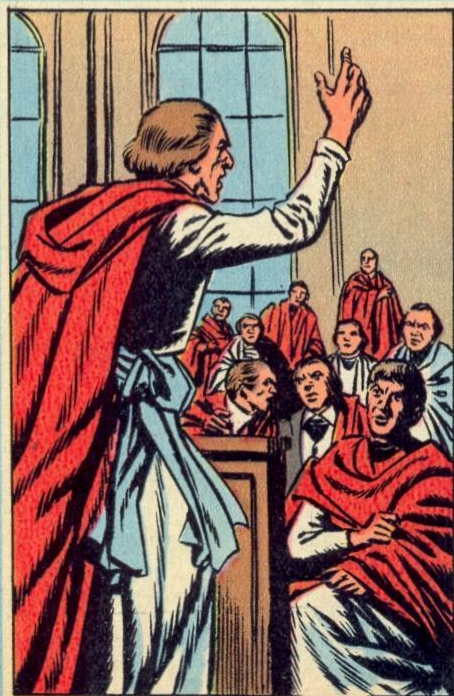
18 BRUMAIRE, JAAR VIII!

DOOR welk mirakel ontsnapte Napoleon Bonaparte aan de waakzaamheid van de Engelsen? Wat dacht en wat voelde hij op zijn reis naar Frankrijk die zeven weken duurde? Je moet weten dat hij naar Frankrijk terugkwam zonder het terugroepingsbevel van het Directoire af te wachten. Op 8 oktober 1799 ontschepte hij te Frejus. Zijn aankomst verwekte in heel Frankrijk het grootste enthousiasme.

1. — PARIJS

IEDEREEN zag in Bonaparte de redder van Frankrijk. Het was feest in de steden waar hij voorbij kwam en hij werd letterlijk in triomf naar Parijs gedragen. En daar vond hij dadelijk mensen die bereid waren de regering te verraden. Er waren o.m.: Barras, Roger Ducos en vooral Sieyès, ex-pastoor Sieyès, die samen met Bonaparte in het geheim en zeer cynisch de staatsgreep tot in de details voorbereidde.

2. — DE HINDERLAAG

MEN moest eerst en vooral de afgevaardigden van de Vijfhonderd en de Ouden uit Parijs verwijderen. Op 9 november 1799 kondigde de president van de Ouden, die in het complot betrokken was, in de Assemblée aan dat er een samenzwering op touw werd gezet tegen de Republiek. «Indien u niet oplet, zo sprak hij, dan komt het geraamte van de Republiek in handen van de gieren!» In plaats van te schaterlachen, werden de Ouden bleek en zij besloten de Assemblée over te brengen naar Saint-Cloud. Zij vertrouwden de verdediging van de regering te Parijs toe aan... generaal Bonaparte! 9 november 1799: 18 Brumaire van het jaar VIII.

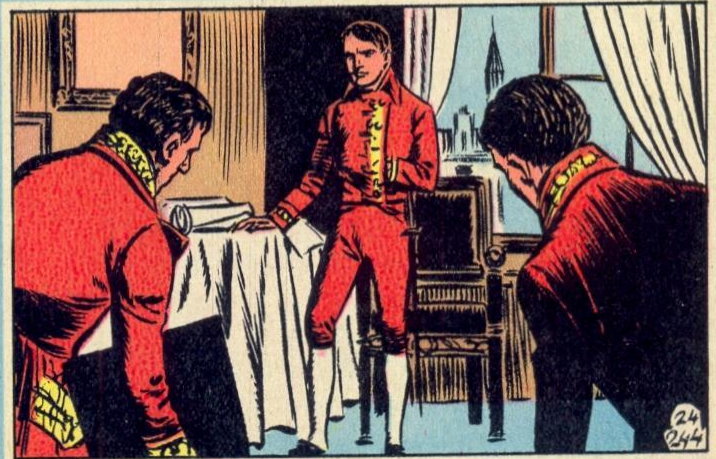
3. — TE SAINT-CLOUD

DE afgevaardigden van de twee Assemblées gingen dus naar het kasteel van Saint-Cloud. De volgende dag dreigde alles in de war te lopen. De vijfhonderd vroegen nadere inlichtingen omtrent dat geheimzinnig complot. Ze kregen die om vier uur in de namiddag. Bonaparte kwam de zaal binnen, ze begrepen toen de zaak en ze riepen: «Weg met de dictator!» Hun president, Lucien Bonaparte, stelde de stemming uit door ontslag te nemen. Die verdraging redde zijn broer. De grenadiers die op het binnenplein de wacht hielden, kregen het bevel binnen te dringen en toen zag men hoe de afgevaardigden in hun rode en witte toga's langs vensters en deuren buiten vlogen...

4. — PANIEK

BONAPARTE, die op één haar na het hoofd verloor in deze strijd, bleef ten slotte meester van de situatie. Om negen uur 's avonds kwamen de afgevaardigden met verscheurde toga's weer bijeen en zij stemden wilselijk deze beslissingen: 1. Generaal Napoleon Bonaparte heeft veel gedaan voor het vaderland. 2. Generaal Bonaparte wordt er mee belast de Constitutie te wijzigen. De ervaring heeft inderdaad bewezen dat ze zwakke plekken heeft.

5. — DE NIEUWE CONSTITUTIE

BONAPARTE wijzigde de Constitutie van het jaar III niet. Hij maakte er een nieuwe, die van het jaar VIII. Ze was trouwens gereed... Hij had ze zelf uitgewerkt! Hij liet ze aanvaarden door een plebisiet, d.w.z. door het volk. Er waren slechts 1.600 «neen» stemmen en meer dan drie miljoen «ja» stemmen. Bonaparte werd eerste consul van de Republiek en dit voor een duur van tien jaar. Zijn twee collega's, Sieyès en Roger Ducos hadden niets in de pap te brokken!

(Wordt voortgezet.)